

Sabina Szewczyk, Pancerny płaszcz

Przychodzisz do mnie z początkiem zimy
przenikasz serce, z krwią marną żyły
Zakorzeniony, gdzieś w moim umyśle
nie mogę zasnąć, oddychać, istnieć

Za dużo, za dużo, za dużo,
dużo kłamstw
utkałam z nich
pancerny płaszcz,
guziki mocno
przyszyte mam,
a strach
w kieszeniach chowam strach

Zwisaj a sople pod powiekami
Zastygłe, słone, kruche kryształy
Kolory drażnią mgliste pejzaże
Na płótnie duszy, wiatr szarpie rany

Za dużo, za dużo, za dużo,
dużo kłamstw
utkałam z nich
pancerny płaszcz,
guziki mocno
przyszyte mam,
a strach
w kieszeniach chowam strach